

Efímer

AINA TORRES REXACH

És no dir-te mai que tot sempre acaba,
que la memòria també crema en flames.
És no dir-te mai que tot és efímer
em sap greu, però no ens queda cap refugi.
I caminem amb la por entre les ungles
i caminem amb la pell gratinada
de cops, de buits, de sang i de preguntes.
És no dir-te, tenir-te, ni evocar-te
perquè tot algun dia sempre marxa.
I correm perquè volem viure encara
i correm per evitar l'impossible
amb les mans ancorades a una terra
de submissions, de comiats i de pèrdues.
Solament la mort ens conserva la vida.

TORRES Rexach, Aina (2014): *Dos hiverns i un incendi*. Barcelona:
Viena Edicions.